

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918010330
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5918010330.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 13. februára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal odvolanie obžalovaného U. O. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/61/2018 z 29.5.2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/61/2018 z 29.5.2019 vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného U. O., nar. XX.XX.XXXX v D. R., trvale bytom T. č. XXX, okres U.,

o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Levice, sp. zn. 3T/4/2018 z 19.2.2018, ktorým bol obžalovanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov a 7 (sedem) dní, so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok uznal obžalovaného U. O. vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Za to obžalovanému podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/85/2017 z 21.9.2017, ktorým bolo obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/104/2016 z 12.9.2016 vo výmere 16 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky, pokladal za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, pričom zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným B. vo výške 300,- Eur, G. vo výške 75,- Eur, O. vo výške 80,- Eur, O. vo výške 150,- Eur, G. vo výške 260,- Eur, U. 140,- Eur, A. vo výške 140,- Eur a R. vo výške 30,- Eur.

Proti tomuto rozsudku, a to voči výroku o treste podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že ho podáva voči výmere uloženého trestu, pretože ho považoval za neprimerane prísny. Poukázal na to, že nespáchal násilný trestný čin, iba majetkový. Spôsobená škoda bola nízka. Počas celého prípravného konania spolupracoval a priznával svoju vinu. Vzhľadom na to, že čin spáchal v tiesnivých životných okolnostiach, oľutoval ho a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, navrhol trest znížiť pod dolnú hranicu trestnej sadzby určenej pre daný trestný čin.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že odvolanie podáva voči výroku o treste. Uvedený výrok rozsudku je nesprávny, nakoľko vychádza z nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia veci. Stíhaný skutok bol pôvodne kvalifikovaný ako prostý podvod podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. K zmene právnej kvalifikácie došlo až v dôsledku prijatia výsledkov právnej diskusie o posúdení majetkových trestných činov ako činov spáchaných na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zák. Trest odňatia slobody uložený čo i len na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby je neprimerane prísny. V týchto súvislostiach poukázal aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého, ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, tak potom možno (teda nie obligatórne) mimoriadne znížiť trest odňatia slobody aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom, keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Obžalovaný poukázal na to, že svoju vinu priznával už od začiatku prípravného konania. Vyslovil ničím nepodmienený súhlas so začatím konania o dohode o vine a treste. Napriek tomu, že boli splnené všetky podmienky na začatie takéhoto konania po ukončení prípravného konania, tak takéto konanie nebolo začaté intervenujúcim prokurátorom. Uvedená situácia aj s poukazom na okolnosti skutku a jeho osobné pomery, mali viesť k uplatneniu postupu o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod zákonom určenú trestnú sadzbu. Takýto postup sa javil pre daný prípad ako obzvlášť vhodný, pretože trestanie obdobných skutkov v zmysle kvalifikovanej skutkovej podstaty § 221 ods. 3 písm. c) Tr. zák. koreluje so stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pokiaľ ide o posúdenie závažnejšieho spôsobu konania - na viacerých osobách, avšak vytvára určitú nerovnováhu v trestaní, ktorú môže vyvážiť práve aplikácia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu. Upozornil na to, že jeho konaním vznikla škoda iba vo výške 1175,- Eur, čo je podľa noriem trestného práva škoda malá. Napriek tomu sa jeho konanie posúdilo nie ako u iných páchatel'ov, ktorí podvodom spôsobili škodu od 266,- do 2660,- Eur, ale ako konanie páchatel'a, ktorý podvodom spôsobil značnú škodu, teda škodu nad 26 600,- Eur. Ďalej poukázal na to, že jeho konanie opísané v jednotlivých skutkoch samé osebe nebolo trestným činom, nakoľko týmito skutkami nebola spôsobená škoda prevyšujúca v jednotlivých prípadoch sumu 266,- Eur. Uvedený spôsob trestania páchatel'ov majetkového trestného činu, kde základným rozlišovacím znakom je výška spôsobenej škody, je neproporcionálny, nakoľko rovnako sa majú trestať činy so škodou značnou, ako činy so škodou malou. Podmienky pre mimoriadne zníženie trestu nevytvárali len vyššie uvedené okolnosti, ale aj skutočnosť, že skutok spáchal v čase, keď bol bez práce a mal v starostlivosti maloleté dieťa, nakoľko jeho matka bola vo výkone trestu odňatia slobody. Uložený trest odňatia slobody preto nemožno považovať za primeraný a spravodlivý. Z pohľadu jeho nápravy, ale aj z pohľadu ochrany spoločnosti, by bolo v jeho prípade postačujúce uloženie trestu na dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby. V týchto súvislostiach poukázal aj na čl. 5 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, podľa ktorého nikto nesmie byť podrobovaný mučeniu alebo krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zákonná úprava

trestania má byť v súlade s požiadavkou materiálneho právneho štátu, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je aj prípustnosť zásahov do základných práv a slobôd len spôsobom a v miere, ktoré obstoja v teste proporcionality. Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako aj na pomery páchatela. Z týchto dôvodov navrhol, aby nadriadený súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v zrušenej časti znovu prejednal a rozhodol, prípadne, aby mu sám uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej mimoriadne zníženej trestnej sadzby, eventuálne upustil od uloženia súhrnného trestu.

Prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že okresný súd s prihliadnutím na dve poľahčujúce a dve priťažujúce okolnosti uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Trest v takej výmere rozhodne nemožno považovať za neprimerane prísny, neproporcionálny alebo krutý, ale vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného skôr za trest miernejší. Uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v rámci mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. by bolo v rozpore so zákonnými zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., keďže doterajšie odsúdenia obžalovaného ako špeciálneho recidivistu zjavne nespĺnili svoj výchovný účel. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a je dôvodné, ale z iných dôvodov, ako obžalovaný uviedol.

Preskúmaním spisu nadriadený súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku sa postupovalo podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Obžalovaný v prítomnosti svojho obhajcu vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe prokurátora. Na následne položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), e), g), h) Tr. por. odpovedal spôsobom „áno“. Súd po vyjadrení prokurátora a obhajcu uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu, pokiaľ ide o jeho druh a výmeru, postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona. Okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne, teda na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu a výmery trestu správne vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Okresný súd obžalovanému správne uložil nepodmienený trest odňatia slobody, pretože stíhaného zločinu sa dopustil od 8.1.2017 do 26.6.2017, teda v priebehu trojročnej skúšobnej doby, ktorá mu plynula, po započítaní vykonanej skúšobnej doby z inej trestnej veci, od 15.8.2016 do 15.8.2019, keďže bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/104/2016 z 12.9.2016 odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. ustanovenie o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody nemožno použiť, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že u obžalovaného neboli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanovenú zákonom vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ako aj postupom prvostupňového súdu, ktorý pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému neaplikoval možné mimoriadne zníženie trestu na základe vyhlásenia obžalovaného na hlavnom

pojednávani, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda ako pri uzavretí dohody o vine a treste podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatelia. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Pomery páchatelia sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatelia ako objekt trestu a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citelný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby, by páchatel' pociťoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia. Za pomery páchatelia odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných pohľadujúcich okolností pri nedostatku prirážajúcich okolností, vážnu chorobu páchatelia, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatelia od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatelia, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatelia o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia pritom môžu odôvodniť aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu nadriadený súd nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali záver, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Obžalovaný sa pokračovacieho zločinu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v špeciálnej recidíve a na škodu ôsmich poškodených. Obrana obžalovaného, že trestnej činnosti sa dopustil v krajnej núdzi, pretože chcel zabezpečiť živobytie svojej rodiny s dvomi maloletými deťmi bola zjavne účelová, pretože obžalovaný má stredoškolské vzdelanie, pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba, ale neskôr bol dobrovoľne nezamestnaný, pričom nebol evidovaný ani na úrade práce. V možnostiach obžalovaného teda bolo, aby si základné podmienky pre svoju existenciu a existenciu svojej rodiny zabezpečil vlastným konaním v súlade s právnymi predpismi. Bez povšimnutia nadriadeného súdu nezostalo, že hoci sa obžalovaný ku svojmu konaniu už v prípravnom konaní priznal a oľutoval ho, poškodeným spôsobenú škodu nenahradil.

Po preskúmaní celého spisového materiálu odvolací súd dospel ďalej k záveru, že okresný súd rozhodol správne, keď obžalovanému mimoriadne neznižil trest odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Postup súdu podľa uvedeného zákonného ustanovenia je len fakultatívny. V týchto súvislostiach nadriadený súd poznamenáva, že obžalovaný sa pokračovacieho zločinu podvodu v prejednávanej veci dopustil v čase od 8.1.2017 do 26.6.2017 na škodu ôsmich poškodených, od ktorých pod zámienkou predaja mobilných telefónov, notebookov, televízora a počítačových hier vylákal celkovú sumu 1175,- Eur. Uvedenej trestnej činnosti sa dopustil v špeciálnej recidíve napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/104/2016 z 12.9.2016 uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil čiastkovými útokmi spáchanými od decembra 2014 do januára 2015 na škodu jedenástich poškodených a to obdobným konaním, ako v prejednávanej veci. Poškodeným spôsobenú škodu v celkovej výške 1175,- Eur taktiež neuhradil. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 3T/65/2016 z 23.5.2016, bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. za konanie, ktorého sa dopustil od januára 2014 do konca mesiaca marec 2014 na škodu štyroch poškodených, tiež obdobným konaním ako v prejednávanej veci, pričom im spôsobil celkovú škodu 540,- Eur, ktorú doposiaľ taktiež neuhradil. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/85/2017 z 21.9.2017, bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa

dopustil 27.3.2016 s výškou spôsobenej škody 800,- Eur, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Poškodenému podľa obsahu spisu rovnako škodu neuhradil.

S ohľadom na uvedené okolnosti, týkajúce sa osoby obžalovaného, ako aj okolností prípadu, by aj podľa názoru odvolacieho súdu nezodpovedalo zásadám individuálnej a generálnej prevencie, ak by trest odňatia slobody bol obžalovanému znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Okresný súd na dve poľahčujúce okolnosti, ako aj na vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, správne prihliadol v tom, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

K odvolacej námietke obžalovaného, že spôsobená škoda pri niektorých čiastkových útokoch nedosahovala ani výšku škody malej (266,- Eur) je potrebné uviesť, že formulácia trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin uvedená v druhej vete § 122 ods. 10 Tr. zák. znamená, že sa hodnota výšky spôsobenej škody pri jednotlivých čiastkových útokoch na účel posúdenia právnej kvalifikácie skutku spočítava.

Rovnako neobstojí odvolacia námietka obžalovaného, že jeho konaním bola spôsobená len škoda vo výške 1175,- Eur, čo je nepomerné k spôsobeniu značnej škody 26 600,- Eur, za ktorú zákon ustanovuje rovnakú trestnú sadzbu od 3 do 10 rokov, pretože obžalovaný svojim konaním síce spôsobil škodu len vo výške 1175,- Eur, ale konania sa dopustil v zmysle § 138 písm. j) Tr. zák. na viacerých osobách, ktorými sú podľa § 127 ods. 12 Tr. zák. najmenej tri osoby, čo rovnako zakladá kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu podvodu podľa ods. 3 písm. c) ust. § 221 Tr. zák. s totožnou trestnou sadzbuou.

Z týchto všetkých dôvodov aj podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne je primeraný spáchanému pokračovaciemu zločinu podvodu i osobe obžalovaného a odzrkadľuje potreby individuálnej aj generálnej prevencie trestu v posudzovanej veci.

Nadriadený súd však preskúmaním napadnutého výroku o treste zistil, že okresný súd nerozhodol správne, keď obžalovanému pričítal aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda, že spáchal viac trestných činov. Táto okolnosť už bola zohľadnená pri ukladaní súhrnného trestu a išlo o duplicitné prihliadnutie na tú istú okolnosť. Rovnaká okolnosť však nemôže byť dvakrát zohľadnená v neprospech obžalovaného (§ 38 ods. 1 Tr. zák.). Spáchanie druhého (aj ďalšieho) trestného činu, ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. sa nepoužije vtedy, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom aplikovať zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., na základe ktorej súd zvyšuje hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho o jednu tretinu.

Okresný súd rozhodol nesprávne, keď podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. po uložení súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 3 roky, zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/85/2017 z 21.9.2017, ktorým bolo obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu. Jednou z podmienok na uloženie súhrnného trestu je, že trestné činy sú vo viacčinnom súbehu. Trestná činnosť obžalovaného z veci Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/85/2017, nebola vo viacčinnom súbehu s trestnou činnosťou v prejednávanej veci, pretože trestnej činnosti vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/85/2017 sa obžalovaný dopustil 27.3.2016. Viacčinný súbeh s trestným činom v posudzovanej veci bol prerušený 21.9.2016 doručením trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/104/2016 z 12.9.2016 obžalovanému O. do vlastných rúk s účinkami vyhláseného rozsudku. Okresný súd mal správne zrušiť výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Levice, sp. zn. 3T/4/2018 z 19.2.2018, pretože prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa dopustil dňa 3.7.2017, teda vo viacčinnom súbehu s trestnou činnosťou v tejto posudzovanej veci, ktorej sa dopustil od 8.1.2017 do 26.6.2017, pričom viacčinný súbeh trestných činov v týchto dvoch trestných veciach nebol prerušený vyhlásením rozsudku alebo doručením trestného rozkazu s účinkami vyhláseného rozsudku z iných trestných vecí.

Z týchto dôvodov krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému U. O. podľa § 221 ods. 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 roky podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. na uloženie súhrnného trestu, keď hornú hranicu trestnej sadzby (10 rokov) pre prevahu poľahčujúcich

okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. znížil o jednu tretinu a zároveň ju podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. zvýšil o jednu tretinu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, keďže obžalovanému ukladal súhrnný trest za dva úmyselné trestné činy (nebezpečné vyhrážanie a podvod), spáchané dvoma skutkami, z ktorých jeden bol zločinom (podvod). Obžalovanému poľahčovalo, že sa k celej zbierajúcej trestnej činnosti priznal, oľutoval ju - § 36 písm. l) Tr. zák. a pri jej objasňovaní napomáhal príslušným orgánom - § 36 písm. n) Tr. zák. Obžalovanému priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený - § 37 pís. m) Tr. zák. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. odvolací súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Levice, sp. zn. 3T/4/2018 z 19.2.2018, ktorým bol obžalovanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a 7 dní so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd rozhodol na základe odvolania obžalovaného v jeho prospech, pretože do uloženého súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky bude započítaný výkon trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a 7 dní z veci Okresného súdu Levice, sp. zn. 3T/4/2018, ktorý obžalovaný už vykonal od 11.7.2017 do 19.2.2018. Pokiaľ by nedošlo k zrušeniu napadnutého výroku o treste, obžalovanému by do výkonu uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, nebol započítaný žiadny výkon trestu odňatia slobody, pretože okresný súd v napadnutom rozsudku zrušil len výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/85/2017 z 21.9.2017, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaného odvolací súd na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd v priebehu odvolacieho konania ustanoveného obhajcu JUDr. Ladislava Jančího neoslobodil na návrh obžalovaného od povinnosti obhajoby, pretože obhajca obhajobu vykonával v zmysle zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii a plnil si všetky zákonom uložené povinnosti, ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení, sp. zn. 5Ndt/21/2019 zo 17.12.2019, o neodňatí veci krajskému súdu konštatoval, že skutočnosti uvádzané obžalovaným (založené na údajne negatívnom vzťahu k jeho obhajcovi, ktorý sa mu cez konajúcich sudcov má pomstiť), sa javili ako kompletne vymyslené (č.l. 642).

S ohľadom na uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.